32000D0709

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 6 ноември 2000 година

относно минималните критерии, които държавите-членки отчитат при посочване на органи, в съответствие с член 3, параграф 4 от Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно рамката на Общността за електронните подписи

(нотифицирано под номер C(2000) 3179)

(текст от значение за ЕИП)

(2000/709/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи ([1]), и по-специално член 3, параграф 4 от нея,

като има предвид, че:

(1) На 13 декември 1999 г., Европейският парламент и Съветът приеха Директива 1999/93/ЕО относно правната рамка на Общността за електронните подписи.

(2) Приложение III към Директива 1999/93/ЕО съдържа изискванията относно устройствата за създаване на защитените подписи. Съгласно член 3, параграф 4 от директивата съответствието на защитните устройства за създаване на подписи с изискванията, определени в приложение III, се определя от съответните обществени или частни органи, определени от държавите-членки, а Комисията определя критериите, чрез които държавите-членки да могат да определят дали даден орган следва да бъде определен за извършване на такива оценки на съответствието.

(3) Установяването на горепосочените критерии от Комисията се осъществява след консултация с Комитета по електронните подписи, създаден съгласно член 9, параграф 1 от Директива 1999/93/ЕО.

(4) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета по електронните подписи,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Целта на настоящото решение е да установи критерии за държавите-членки, за да могат те да определят дали национален орган следва да бъде посочен като отговорен за оценката на съответствието на защитените устройства за създаване на подписи.

Член 2

Когато определеният орган е част от организация, участваща в дейности, различни от оценка на съответствието на защитните устройства за създаване на подписи с изискванията, определени в приложение III към Директива 1999/93/ЕО, той трябва да може да бъде идентифициран в рамките на тази организация. Различните дейности трябва ясно да бъдат разграничени.

Член 3

Този орган и неговите служители не трябва да се занимават с никакви дейности, които могат да влязат в противоречие с тяхната независимост при преценката и лоялността им във връзка със задълженията им. И по-специално, органът трябва да бъде независим от участващите страни. Следователно органът, неговият отговорен ръководител и персоналът, отговарящ за изпълнение на задачите по оценка на съответствието, не трябва да бъде проектант, производител, доставчик или монтажник на защитни устройства за създаване на подписи или доставчик на удостоверителни услуги, който издава удостоверения за широката общественост, нито пък пълномощник на която и да е от изброените страни.

Освен това, те трябва да бъдат финансово независими и да не участват пряко в проектирането, производството, маркетинга или поддръжката на защитни устройства за създаване на подписи, нито да представляват страни, участващи в такива дейности. Това не изключва възможността за обмен на техническа информация между производителите и определения орган.

Член 4

Органът и неговите служители трябва да бъдат в състояние да определят съответствието на защитните устройства за създаване на подписи с изискванията, определени в приложение III към Директива 1999/93/ЕО, с висока степен на професионална лоялност, надеждност и достатъчна техническа компетентност.

Член 5

Органът трябва да прилага прозрачни процедури за оценка на съответствието и да записва цялата информация относно тези практики. Всички заинтересовани страни трябва да имат достъп до услугите на органа. Процедурите, според които органът работи, трябва да се прилагат по недискриминационен начин.

Член 6

Органът трябва да има на свое разположение необходимите служители и оборудване, за да може да извърши правилно и бързо техническата и административната работа, свързана с дейността, за която е бил определен.

([1]) ОВ L 13, 19.1.2000 г., стр. 1.

Член 7

Персоналът, отговорен за оценката на съответствието, трябва да има следния профил:

— да притежава солидно техническо и професионално образование, особено в областта на технологиите за електронния подпис и свързаните с това аспекти на безопасността на информационните технологии,

— да имат добро познаване на изискванията на оценките на съответствието, които те извършват и достатъчен опит за извършване на такива оценки.

Член 8

Безпристрастността на персонала е гарантирана. Тяхното възнаграждение не зависи от броя на извършените оценки на съответствието, нито от резултатите от направените оценки.

Член 9

Органът трябва да има адекватна уредба, която да покрива задълженията, произтичащи от неговите дейности, например за получаване на подходяща застраховка.

Член 10

Органът трябва да има адекватна уредба, която да гарантира поверителния характер на информацията, получена при изпълнение на задълженията му съгласно Директива 1999/93/ЕО или разпоредби от националното право относно поверителността, с изключение пред компетентните органи на определящата държава-членка.

Член 11

Ако определен орган организира провеждането на част от оценките на съответствието от друга страна, той трябва да гарантира и да може да докаже, че тази страна е компетентна да извърши въпросната услуга. Определеният орган трябва да поеме пълната отговорност за работата, извършена според такива договорености. Окончателното решение принадлежи на определения орган.

Член 12

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 6 ноември 2000 година.

За Комисията

Erkki LIIKANEN

Член на Комисията